

ESIHISTORIALLINEN AIKA : (ennen 1934)

Jokioisilla olevien valtionlaitosten ja teollisuuslaitosten johtavat virkamiehet kävivät keskenään hiihtokilpailuja ainakin vuodesta 1932 lähtien. Ikuisesti kiertävä haarikkatuoppi on saanut ensimmäisen merkintänsä 4.3.1932 ja voittanut joukkue on ollut Ferraria.

HISTORIALLINEN AIKA : (1934-1949)

Maaliskuun 8 päivänä kokoontuivat Siivo Kantala, Torsten Storgårds, Väinö Jaakkola, Arvo G Korhonen, K J Skutnabb, Paavo Erkkö, Erik Björn, Vilho Koskelo, Toimi Aatami Salonen ja Lauri Lindholm perustamaan Jokioisten Virkailijakerho r.y.-nimistä yhdistystä. Yhdistysrekisteriin kerho merkittiin 25.8.1934 no Y.D. 2699/337-34.

Perustajajäsenten taustatietoja:

Siivo Kantala, kansanhuoltoministeri, maanviljelysneuvos ja Kartanoitten toimitusjohtaja.

Torsten Storgårds, professori, asuu Ruotsissa

Väinö Jaakkola, maanviljelysneuvos, Kartanoitten toimitusjohtaja

Arvo G Korhonen, Jokioisten säästöpankin johtaja

K J Skutnabb, Fazerin metsästyksenvalvoja

Paavo Erkkö, maisteri Työtehosseurasta ja Elias Erkon veli (joka oli Talvisodan aikana Suomen ulkoministeri)

Erik Björn, Ferrarian konttoripäällikkö

Vilho Koskelo, Jokioisten Tärkkelys ja Siirappi Oy:n toimitusjohtaja

Toimi Aatami Salonen, kunnanlääkäri (kerhon arkistonhoitaja x)

Lauri Lindholm, kasööri (Ferrarian rahastonhoitaja)

Kerhon tarkoituksena on jäsenten keskenäisen seurustelun ja toverihengen ylläpitäminen. Erilaisia seurapelejä järjestettiin, mutta uhkapelit eivät olleet sallittuja.

Kerhon I puheenjohtaja oli Lauri Lindholm ja I sihteeri Vilho Koskelo. Historiallisella ajalla kerholla oli 22 kilpailua, joissa kilpailtiin hiihdossa, pyöräilyssä, amunnassa, 3-ottelussa, suunnistautumisessa, uinnissa, verkkopallossa, maastajuoksussa ja marssissa. Vuosina 1940 ja 1942-45 ei kerho järjestänyt kilpailuja, koska jäsenet olivat "siellä jossain".

Kirjallista seurantaa ei juurikaan ole vuosilta 1934-49, koska kerhon kokouspaperit ovat joutuneet tielle tuntemattomalle.

x) Toimi Aatamin kertoman mukaan lääninhallitus oli joskus huomauttanut arkistonpidosta ja kerho tietenkin teki hänestä arkistonhoitajan.

RENESSANSIN AIKA:(1950-1964)

Kerhon kokouksista on pidetty juoksevasti kirjaa vuodesta 1950 lähtien. Kokousasioista ilmenee mm. että vuonna 1950 kerho oli vielä vailla omaa huoneistoa ja että pyrkimyksenä oli päästä Jokioisten Kartanoitten päärakennukseen. Sitkeitä yrityksiä ilmentää mm: "yrityksiä uudistettava epäonnistumisten jälkeen ainakin 2 kertaa vuodessa jatkuvasti ja joka tapauksessa aina maatalousministerin vaihduttua".

Kerhon jäseneksi hyväksyttiin maanviljelysneuvos Kalevi Rinta-Panttila vuonna 1950 ja hän on suorittanut ja toivottavasti on vielä tulevaisuudessakin suorittava kerhon luottamustehtävää vuosikokouksien puheenjohtajana. Vuonna 1951 hyväksyttiin kerhon jäseneksi johtajaopettaja Leo Yli-Paavola, joka on pitänyt mm. kerhon 40-vuotisjuhlissa yhdistyksen historiikin, Atte Wolin, joka oli kerhon arkkitehti kun suunniteltiin ~~kw~~astuksia kerhon juhliin ja kunnanjohtaja Pentti Kulmala.

Vuonna 1951 vuosikokouksessa päätettiin, ettei naisia oteta kerhon jäseniksi.

Vuonna 1952 kerho viimein sai huoneiston Jokioisten Kartanoiden päärakennuksesta ja vuonna 1953 päätettiin Jokioisten Naisten kerho jäsenineen ottaa kerhon jäseniksi. Ilmeisesti naisasia sekoitti niin perinteiset kilpailut, ettei niitä järjestetty vuosina 1953-54. Sitä vastoin golf-peli tuli Kartanoiden "parkkiin", jossa oli 6-reikäinen rata. Golf-pelin sielu oli Ralf Thusberg ja pelitaitoihin ei kerhossa kovin paljon uskottu, koska jokaisella pelaajalla täytyi olla oma pallo.

Vuonna 1954 kerho joutui muuttamaan Palokunnantaloon, jossa talkoolla kunnostettiin kerhon huoneisto. Vuonna 1955 päätettiin kunnostaa kerhon nahkakalusto ja vuonna 1956 kerho sai lisähuoneen. Vuonna 1955 kerhon jäseniksi hyväksyttiin mm. Veijo Antila, Rainer Jurvainen ja Samuli Jämsä.

Vuonna 1958 kerho sai lahjotusvaroja, joilla maksettiin 5 kuukauden vuokra etukäteen. Hiihtokilpailujen 3-jäseninen joukkue valittiin jälkikäteen, jotta varamiehetkin saisivat hiihtää lujaa.

Vuonna 1960 pidettiin professori ^{Pesolan} Peltolan läksiäisjuhlat ja kerho-huoneiston lämmittäjäksi haaveiltiin öljykamiinaa ja Wc:n kunnostus siirrettiin paikkakunnalla vallitsevan ylityöllisyyden vuoksi.

Vuonna 1961 pankki osti palokunnantalon ja näin kamiinan ja Wc:n kunnostus siirtyivät. Öljykamiina saatiin kuitenkin myöhemmin.

Kerhon laulukuo aloitti Jokioisten Sekakuoro ry-nimellä ja johtajana toimi Vilho Koskelo. Vuonna 1962 kerhon ja sen naisjaoston suh-

teissa esiintyi vastakohtaisuuksia, mutta siitä huolimatta päätettiin parantaa kerhon huoneistoa avartamalla oviaukkoa.

Vuonna 1963 pidettiin Veijo Antilan läksijäiset.

Vuonna 1964 Palokunnantalo Oy esitti vuokralaskun 30 kk:lta 40 mk yhteensä 1200 mk. 70 % jäsenistä ehdotti vuokrasopimuksen irtisanomista. Osa irtaimistosta annettiin vuokravastikkeena ja osa myytiin tai arkistoitiin säästöpankin pommisuojaan.

Kerho oli taas koditon.

REALISMIN AIKA : (1965-83)

Vuonna 1965 ei voitu järjestää vappujuhlia, koska ei löytynyt kokoon-tumistiloja, mutta vuonna 1966 ne voitiin taas järjestää Jokioisten Kartanoitten päärakennuksessa ja vuonna 1967 Palokunnantalolla.

Vuonna 1968 professori Veijo Antila palasi kerhon jäsenyyteen.

Myös naisjaostoon parannettiin suhteita ja järjestettiin vappujuhlat Kiipun Karalla.

Vuoden 1971 vuosikokouksessa todettiin, että kerhon jäsenet ovat ikinuolitoisista ajoista alkaen olleet sinuja keskenään.

Samana vuonna kelivaikeuksien vuoksi hiihdot suoritettiin kävellen.

Kerhon toiminta on kodittomuuden takia muodostunut kaksijakoiseksi: Toisaalta hiljaiseloa - koska kerhohuoneiston puuttuminen oli tosi-asia - toisaalta ripeää ja touhuisaa hiihtokilpailuja jälkikilpailuineen ja hurmahenkisten kevätherännäisten vappuvalmistelut ovat olleet sitä elämän suolaa, joka on piristänyt jäsenten vapaa-aikaa vastuunalaisen työrupeaman vastapainoksi. Todettakoon vielä, että perinteiset hiihtokilpailut pidettiin vasta sitten kun neulaset oli ladulla.

NYKYAIKA : (1984 -)

Kerho valmistautuu viettämään kunniakasta ja muistorikasta 50-vuotis-taivaltaan. Kerhon 50-vuotisjuhlahiihdot pidetään laskiaistiistaina 6.3.1984 ja vuosikokous 8.3.1984 klo 19.00 Jokioisten Kartanoitten päärakennuksessa. Kerhon puheenjohtajana toimii Asko Aalto ja sihteerinä Pertti Noppa.

Vuosikokouksessa valitaan uudet toimihenkilöt vuodeksi eteenpäin ja vain eroaminen tai kuoleminen antaa vapautuksen luottamustoimesta. Kerhossa on jäseniä 99 miestä ja 2 naista.

Vuospäivänä lasketaan Jokioisiin haudattujen perustajajäsenten haudalle muistoseppele. Perustajajäsenistä on elossa vielä professori Torsten Storgårds, joka asuu nykyisin Ruotsissa.

Kerho tulee vielä syksyllä 1984 viettämään varsinaiset 50-vuotisjuh-

lat, joiden järjestäminen on annettu erityisen 50-vuotisjuhlatoimikunnan huoleksi.

Kerhon merkitystä voidaan arvioida ensisijaisesti vapaa-ajan viettämisestä korostavana. Historiallisena-, renessanssin- ja osittain realismin aikana ei ollut vielä TV^ä, joka nykyisin jostain syystä ottaa leijonan osan vapaa-ajasta. Kerho on kiitollinen Ferrarialle, Siirappitehtaalle ja Kartanoille siitä tuesta ja ymmärryksestä, jota kerho on saanut osakseen. Korostetakaan, että tämä ymmärrys ja tuki on jatkunut myös uusien omistajienkin aikana.

Menestys vaatii ponnisteluja - ponnistelut vaativat energiaa ja energia vaatii purkaantumista. Jokioisten Virkailijakerho r.y. on yksi ja viehkeä tapa purkaa iloa hiihtokilpailuun ja vappukarkeloon sekä jäsenten välisiin suhdetoimintoihin.

KAUAN ELÄKÖÖN JALO KERHO

29.2.1984 Laati
Jokioisten Virkailijakerho ry:n
sihteeri Pertti Noppa